Dosarul nr.1-25179184-05-1r-29042026

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Sârbu Aliona

D E C I Z I E
în numele Legii

23 octombrie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
Având în componența sa:
Președintele completului **Inga Gorlenco,**
Judecătorii **Andrei Scripcenco, Evgheni Bancov,**

judecând în lipsa părților, în ordine de recurs, cauza penală de învinuire a lui:

Ciobanu Cătălin, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****,

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art.145 alin.(2), lit. a), e), j)** Cod penal,
la recursurile avocatului Turculeț Mariana, în interesele succesorului victimei Drumea Ioana, cât și cele ale avocaților Bularu Sergiu și Soltan Vasile, în interesele inculpatului Ciobanu Cătălin, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 03 aprilie 2026.

Termenul de examinare a cauzei:
- prima instanță de la 24 decembrie 2025 – 03 aprilie 2026;
- instanța de recurs de la 29 aprilie 2026 – 23 octombrie 2026.

Analizând argumentele invocate în recursurile depuse, probele administrate la materialele dosarului penal, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Soluția instanței de fond:

Prin *sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 03 aprilie 2026*, Ciobanu Cătălin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2), lit. a), e), j) Cod penal și, în conformitate cu art.80[1] Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 07 ani 06 luni, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori și tineri până la data de *****, când va împlini 18 ani, și în penitenciar de tip închis după data de *****. Termenul executării pedepsei stabilite lui Ciobanu Cătălin fiind indicat că, se calculează începând cu data pronunțării sentinței – 03 aprilie 2026, cu includerea duratei reținerii și aflării în arest preventiv, de la data de 09 august 2025, ora 19:50, până la 03 aprilie 2026. Fiind menținută măsura preventivă - arestarea preventivă în privința lui Ciobanu Cătălin până la intrarea sentinței în vigoare. La fel, a fost menționat că, pe durata arestării preventive inculpatul Ciobanu Cătălin

urmează a fi deținut în Penitenciarul nr.5-Cahul. Executarea pedepsei aplicate lui Ciobanu Cătălin, conform prevederilor art.196 Cod de executare, a fost pusă în sarcina Administrației Naţionale a Penitenciarelor.

Totodată, a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate, Drumea Ioana, fiind hotărâtă încasarea de la Ciobanu Cătălin în beneficiul succesorului părții vătămate, Drumea Ioana, prejudiciul material în sumă de 25 728,31 lei și a prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei. Iar, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Corpurile delicte: - un mâner de cuțit de bucătărie, culoare neagră, din plastic, în partea de jos cu 4 linii de culoare albă, cu un fragment de lamă; fragmente de iarbă cu pete de culoare brun roșietică pe ele; fragment de coajă de copac cu pete de culoare brun roșietice; un ciorap, culoare neagră, cu urme de noroi; o pereche de papuci din cauciuc, culoare sură, ridicate la data de 07.08.2025 prin procesul-verbal de cercetare la fața locului; un obiect metalic, asemănător cu lama unui cuțit, cu inscripția „TRAMONTIN MADE IN BRAZIL”; o mănușă de culoare neagră, ridicate la data de 08.08.2025 prin procesul-verbal de cercetare la fața locului; un fragment de obiect din fier, ridicat la data de 09.08.2025 prin procesul-verbal de cercetare la fața locului; un maiou pentru bărbați, culoare haki; o pereche de pantaloni, model sport, pentru bărbați, culoare neagră; o pereche de șlapi, culoare albastră în combinație cu negru, ridicate la 09.08.2025 în cadrul percheziției la domiciliul lui Ciobanu Cătălin, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Cahul, la intrarea în vigoare a sentinței, s-a indicat că este necesar de nimicit;

- două fragmente de șiret de culoare neagră în combinație cu alb ce se afla la gâtul victimei; o pereche de paltaloni scurți, culoare verde în combinație cu galben; un maiou de culoare gri; o pereche de ciorapi ce erau în picioarele cadavrului, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 11.08.2025; care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Cahul, la intrarea în vigoare a sentinței, a fost indicat că este necesar de nimicit;

- motocicleta de model „DELTA”, ridicată la data de 09.08.2025 în cadrul percheziției la domiciliul lui Ciobanu Cătălin, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Cahul, la intrarea în vigoare a sentinței, a fost menționat că este necesar de restituit proprietarului;

- un telefon mobil de model „SAMSUNG” culoare neagră, ridicat la data de 07.08.2025, în cadrul efectuării cercetării la fața locului în *****, la intrarea în vigoare a sentinței, a fost indicat că este necesar de transmis succesorului părții vătămate;

- un dispozitiv de model „INTEGRATOR”, culoare neagră ridicat la data de 09.08.2025, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Ciobanu Cătălin, la intrarea în vigoare a sentinței, a fost menționat că urmează a fi restituit proprietarului;

- un telefon mobil de model „SAMSUNG A 50”; ridicat la 09.08.2025 prin procesul-verbal de reținere de la Ciobanu Cătălin, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Cahul, la intrarea în vigoare a sentinței, a fost menționat că este necesar de restituit proprietarului;

- un telefon mobil de model „iPhone 11”, ridicat la 11.08.2025 prin procesul-verbal de ridicare de la Laurenția Miron, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Cahul, la intrarea în vigoare a sentinței, a fost indicat că necesită de a fi restituit proprietarului.

Iar, mijloacele materiale de probă – un dispozitiv de stocare a informației de tip micro SD card, de model „Patriot” (Vol. III, f.d.38); un dispozitiv de stocare a informației de tip micro SD card, de model „Patriot” (Vol. III, f.d.38); un suport electronic de tip „DVD-R”, de culoare alb, fără careva inscripții pe el, pe care se conține o mapă cu un fișier video (Vol. III, f.d.58); un

suport electronic de tip „DVD-R”, pe care se conține o mapă cu denumirea „***** primărița” (Vol. III, f.d.71); 3 suporturi electronice de informație de tip „DVD-R” marca „OMEGA”, care conțin informația extrasă din telefonul de marca „Samsung”, model „Galaxy A11” (Vol. III, f.d.103); un suport electronic de tip „CD-R”, pe care se conțin comunicările efectuate de pe nr. 061213934 (Vol. III, f.d.211); un suport electronic de tip „CD-R”, pe care se conțin comunicările efectuate de pe nr. 078729204 (Vol. III, f.d.211); un suport electronic de tip „DVD-R”, pe care se conține o mapă cu denumirea „*****” (Vol. IV, f.d.95); un suport electronic de tip „CD-R”, pe care se conține două fișiere (Vol. IV, f.d.147); un suport electronic de tip „CD-R”, pe care se conține trei înregistrări video (Vol. IV, f.d.150), s-a hotărât de a le păstra la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

De asemenea, a fost admisă cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, fiind hotărâtă încasarea de la Ciobanu Cătălin în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 295 530 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară.

Cauza a fost examinată de instanța de fond cu participarea inculpatului Ciobanu Cătălin, în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, *în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală*.

Circumstanțele de fapt constatate la pronunțarea sentinței:

Pentru a pronunța sentința în privința lui Ciobanu Cătălin, prima instanță a reținut ca fiind constate faptele prejudiciabile, în următoarele circumstanțe: Ciobanu Cătălin în noaptea de 05 august 2025 spre 06 august 2025, ora exactă nefiind stabilită, aflându-se în satul Andrușul de Sus, raionul Cahul, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând în mod intenționat, cu premeditare și cu o deosebită cruzime, urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de omor în privința minorului *****, din motiv că ultimul anterior l-a numit cu cuvinte necenzurate pe el și pe amica sa, s-a înarmat cu un cuțit și l-a așteptat pe *****, despre care știa cu certitudine că este minor, în apropierea domiciliului său și în vederea atingerii scopului urmărit, împreună cu minorul ***** s-a deplasat în proximitatea unui izvor, situat în extravilanul satului Andrușul de Sus, raionul Cahul, unde pentru realizarea intenției infracționale, cu deosebită cruzime, pentru a provoca dureri de intensitate majoră, i-a aplicat cu cuțitul pe care îl avea asupra sa, mai multe lovituri pe diferite părți ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202511C0069 din 26.09.2025, vătămare gravă a integrității corporale și sănătății ce prezintă pericol pentru viață, manifestată prin plăgi înțepat-tăiate (trei) pe spate bilaterală, cu o plagă penetrantă în spațiul retroperitoneal din dreapta, cu lezarea renichiului drept, pe traiectul canalului de rănire, hematom al spațiului retroperitoneal, plăgi înțepat-tăiate și tăiate a feței și părții piloase a capului (20 plăgi), cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, plăgi tăiate (trei) superficiale a palmei drepte. În continuarea acțiunilor infracționale, cu șiretul de la pantalonii săi sportivi l-a strangulat pe minorul *****, în rezultatul căror acțiuni minorul a decedat la locul comiterii faptei, conform aceluiași raport de expertiză judiciară, în rezultatul hipoxiei cerebrale severe asfixie mecanică prin comprimarea organelor gâtului cu lațul strangulării ce se confirmă prin prezența șanțului de strangulare vital, dublu, continuu, în 1/3 superioară a gâtului, orizontal, cu adâncime uniform și probei Bokarius positive, cât și semnelor general asfixice, adeverite histologic. Leziunile descrise în pct.2 au fost cauzate prin compresia organelor gâtului cu laț strâns progresiv, prin strangulare,

soldate cu hipoxie acută a creierului, are legătură cauzală directă cu decesul, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Acțiuni care au fost încadrate în baza art.145 alin.(2), lit. a), e), j) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”omorul intenționat, adică omorul săvârşit cu premeditare, cu bună ştiință asupra unui minor, săvârşit cu deosebită cruzime”*.

Recursurile părților:

Legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 03 aprilie 2026 a fost contestată cu *recurs* la data de 14 aprilie 2026 de către *avocatul Turculeț Mariana, în interesele succesorului victimei Drumea Ioana*, solicitându-se admiterea recursului, cu casarea sentinței și trimiterea cauzei în prima instanță la rejudecare, așa cum eroarea admisă nu poate fi corectată în urma examinării cauzei în odine de recurs.

Drept argumente pentru înaintarea recursului a indicat că, la emiterea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, pedeapsa aplicată vinovatului trebuie să fie echitabilă, legală, individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, prevăzute la art.61 Cod penal. Or, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală conform art.364[1] Cod de procedură penală, aşa cum, inculpatul Ciobanu Cătălin, fiind asistat de apărătorii Bularu Sergiu şi Soltan Vasile, a depus în instanța de fond, cerere în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, prin care a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. În asemenea condiții, prin încheierea protocolară, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.

Astfel, avocatul succesorului părții vătămate și-a expus dezacordul cu privire la examinarea cauzei în procedura simplificată, or art.364[1] Cod de procedură penală este imperativ, dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul infracțiunilor care prevăd pedeapsa detențiunii pe viață. Legea se referă la pedeapsa prevăzută de articolul din Codul penal (art.145-omor), nu la pedeapsa care poate fi aplicată unei anumite categorii de persoane (minori). Deoarece art.145 Cod penal prevede detențiunea pe viață, procedura simplificată este inadmisibilă conform normelor penale. Deci, legiuitorul a stabilit acest impediment raportându-se la gravitatea abstractă a faptei, nu la persoana făptuitorului, or faptul că inculpatul este minor şi nu i se poate aplica efectiv detențiunea pe viață nu schimbă încadrarea juridică a faptei. Legea interzice procedura pentru „infracțiune”, nu pentru „persoană”. Interdicția din Codul de procedură penală se referă la natura infracțiunii (limita abstractă a pedepsei din articol), nu la pedeapsa care poate fi aplicată concret unei persoane (minor).

Totodată, faptul că inculpatul este minor nu transformă infracțiunea de omor într-o faptă de gravitate redusă, care să permită beneficiul procedurii simplificate, în astfel de circumstanțe, consideră că instanța de fond neîntemeiat și greșit a examinat şi acceptat cererea inculpatului Ciobanu Cătălin privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Conform art.364[1] alin.(1) Cod de procedură penală, inculpatul poate solicita judecarea cauzei conform procedurii simplificate printr-un înscris autentic. Având în vedere şi conținutul declarației, reiese că aceasta trebuie să fie expresă şi neechivocă, înscrisul autentic al inculpatului va cuprinde atât recunoașterea faptei/faptelor descrise în rechizitoriu, cât şi solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Caracterul

neechivoc al recunoașterii impune ca înscrisul să cuprindă o manifestare de voință suficient de clară, prin referire la faptele reținute prin rechizitoriul, solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precizarea cunoașterii și însușirii acestor probe, precum și renunțarea la administrarea altor probe. Aceste condiții trebuie întrunite cumulativ, ținând seama că, declarația inculpatului nu este un act formal, ci și unul substanțial, de fond.

Potrivit art.364[1] Cod de procedură penală, judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriul. Deci, nu sunt aplicabile dispozițiile art.364[1] Cod de procedură penală în condițiile în care inculpatul nu recunoaște în totalitate situația de fapt descrisă în rechizitoriu, inclusiv aspectul ce privește premeditarea săvârșirii infracțiunii cât și intenția acesteia.

Astfel, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul a declarat că, își recunoaște vinovăția pe deplin, însă fiindu-i acordate întrebări suplimentare, a menționat că, nu a săvârșit o infracțiune intenționată de omor prin premeditare. A menționat că, a dorit să clarifice unele conflicte anterioare cu partea vătămată, cuțitul îl avea asupra sa doar în scop de apărare. Nu-și dădea seama de acțiunile sale, deoarece se afla în stare de șoc, stresat. Nu a deconectat intenționat camerele de supraveghere de acasă, din motiv că ar fi pregătit acțiunile de omor dar din motiv că, fuma acasă și nu dorea ca părinții să-l vadă. A menționat că, în repetate rânduri a încercat să discute cu ***** și *****, însă nu intenționa să se bată. A mai relatat că, doar după ce a săvârșit fapta a realizat că, a comis un omor intenționat. În astfel de circumstanțe consideră recurentul că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează apariția unor sentimente de nedreptate, și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. La acest aspect fiind relevantă concluzia referatului presentențial de evaluare psiho-socială a inculpatului Ciobanu Cătălin din 03.10.2025, potrivit căruia s-a evidențiat modul de comitere a infracțiunii, gravitatea infracțiunii, lipsa regretului și lipsa empatiei, fiind stabilit și un risc de recidivă mediu (Vol. IV f.d.209-216). Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Iar, la caz, pedeapsa aplicată inculpatului nu poate fi considerată legală, din motiv că nu restabilește echitatea socială. În așa mod, instanța a pronunțat o sentință, care este contrară legii și vădit prea blândă, incorect aplicând prevederile art.80[1] Cod penal.

De asemenea, a fost menționat că în ședința de judecată succesorul părții vătămate a depus acțiune civilă privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, solicitând încasarea de la inculpatul Ciobanu Cătălin și părinții acestuia a prejudiciului material în mărime de 25 728,31 lei și a prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei. Astfel, recurentul consideră nefondată sentința primei instanțe, în partea determinării cuantumului despăgubirilor prejudiciului moral la suma 500 000 lei de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate și conchide că, este o despăgubire mică, neproporțională suferințelor morale suportate. Raportând criteriile enunțate anterior la circumstanțele cauzei, a fost menționat în recursul depus că, în ceia ce privește caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice, prin acțiunile infracționale ale inculpatului, au cauzat părții civile Drumea Ioana, un prejudiciu moral, care se concretizează prin suferințe morale cu un impact puternic negative asupra sănătății fizice cât și psihice.

În primul rând, fiind indicat că, gravitatea suferințelor morale pricinuite se explică prin faptul acțiunilor ilicite ale inculpatului, care au cauzat decesul unui copil, iar legătura dintre

bunică și nepotul, pe care l-a crescut este una dintre cele mai apropiate şi firești. Respectiv este de nedescris starea în care se afla și în care afla până în prezent un părinte, o soră un frate, o bunică cărora le-a decedat fratele, copilul şi nepotul.

În ceia ce privește al doilea criteriu necesar pentru determinarea prejudiciului moral cauzat: şi anume, s-a făcut referire la vinovăția autorului prejudiciului, realizarea intenției infracționale, cu deosebită cruzime, pentru a provoca dureri de intensitate majoră, i-a aplicat cu cuțitul pe care îl avea asupra sa, mai multe lovituri pe diferite părți ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202511C0069 din 26.09.2025, vătămare gravă a integrității corporale și sănătății ce prezintă pericol pentru viață, manifestată prin plăgi înțepat-tăiate (trei) pe spate bilaterală, cu o plagă penetrantă în spațiul retroperitoneal din dreapta, cu lezarea rinichiului drept, pe traiectul canalului de rănire, hematom al spațiului retroperitoneal, plăgi înțepat- tăiate și tăiate a feței și părții piloase a capului (20 plăgi), cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, plăgi tăiate (trei) superficiale a palmei drepte. În continuarea acțiunilor infracționale, cu șiretul de la pantalonii săi sportivi l-a strangulat pe minorul *****, în rezultatul căror acțiuni minorul a decedat la locul comiterii faptei, conform aceluiaşi raport de expertiză judiciară, în rezultatul hipoxiei cerebrale severe asfixie mecanică prin comprimarea organelor gâtului cu laţul strangulării ce se confirmă prin prezența șanțului de strangulare vital, dublu, continuu, în 1/3 superioară a gâtului, orizontal, cu adâncime uniform şi probei Bokarius pozitive, cât și semnelor general asfixice, adeverite histologic. Leziunile descrise în pct.2 au fost cauzate prin compresia organelor gâtului cu laț strâns progresiv, prin strangulare, soldate cu hipoxie acută a creierului, are legătură cauzală directă cu decesul, prezintă pericol pentru viață şi se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

În ceia ce privește ce-l de-al treilea criteriu şi anume măsura în care compensarea poate aduce satisfacție persoanei vătămate, ținem să menționăm că suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral nu va înlătura suferințele morale pricinuite succesorului părții vătămate Drumea Ioana, ci doar vor contribui atenuarea acestora, întrucât acțiunile inculpatului au cauzat decesul victimei, respectiv, oricare ar fi suma solicitată și dispusă spre încasare de către instanța de judecată, aceasta nu va putea întoarce viața copilului.

În drept, cererea de recurs întemeindu-se pe prevederile art.2 CEDO, art.1998, art.2036-2037 Cod civil, art.7, art.61, art.70-71, art.80[1], art.145 Cod penal, art.219-220, art.225, art.364[1], art.449 Cod de procedură penală.

La data de 21 aprilie 2026, *avocații Bularu Sergiu și Soltan Vasile, în interesele inculpatului Ciobanu Cătălin*, au declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 03 aprilie 2026, *recursuri*, solicitând admiterea recursurilor depuse și casarea parțială a sentinței contestate.

În motivarea cererilor de recurs înaintate au menționat că, partea apărării contestă soluția instanței de fond și nu este de acord cu sentința în partea aplicării măsurii de pedeapsă, la fel, în partea încasării prejudiciului moral şi cheltuielilor de judecată, or supunerea la pedeapsa pecuniară, prin aceste încasări, la fel face parte din pedeapsă deși aceasta nu este prevăzută în conținutul legal al infracțiunii.

La fel, partea apărării a menționat un șir de erori procesuale admise de către instanța de fond la pronunțarea sentinței, erori care urmează a fi reparate, sau de către instanța de recurs în temeiul art.449 alin.(1), pct.2), lit. b) Cod de procedură penală, respectiv cu pronunțarea unei noi hotărâri, sau în cazul imposibilității reparării erorilor procesuale menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

Astfel, menționând apărarea că, admiterea cererii de examinare a cauzei penale în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală și anume, în temeiul probelor acumulate în cadrul fazei de urmărire penală, se examinează deliberativ și prin pronunțarea unei încheieri motivate, suficient fiind și emiterea unei încheieri protocolare. Și, în condițiile în care una din părți şi anume, reprezentantul succesorului părții vătămate, nu a fost de acord cu admiterea cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată, instanța urma să motiveze și acest aspect, partea apărării consideră că această eroare procesuală este ireversibilă și nu poate fi reparată nici de către instanța de recurs.

La fel, s-a menționat de partea apărării că, cea de a doua eroare procesuală este conținutul dispozitivului sentinței instanței de fond așa cum, la caz, se manifestă lipsa indicării art.70 alin.(3) Cod penal în dispozitivul sentinței, formează un gol aplicativ al Legii, or, sentința se pronunță - în numele Legii, fapt care formează o practică vicioasă la pronunțarea și punerea în aplicare a politicii punitive, iar pentru un terț formează un șir de întrebări şi neclarități, fapt contrar principiilor de aplicare a Legislației penale care trebuie să fie simplă, clară și pe înțelesul tuturor.

O altă eroare procesuală este faptul ne constatării de către instanța de fond a unei circumstanțe evidente, şi anume: recunoașterea vinei circumstanță atenuante prevăzute de art.76 Cod penal.

Un alt aspect al temeiului de recurs, pe care partea apărării ține să-l invoce, este modul de individualizare a pedepsei și însăși măsura de pedeapsă aplicată față de Ciobanu Cătălin, pe care o consideră greșit individualizată.

Astfel, invocă apărarea că, caracterizând persoana inculpatului, este de menționat că, acesta este cu domiciliu în țară, este elev, este minor, iar starea minoratului este supusă unor verificări mult mai minuțioase din partea autorităților de stat, însă în speță, se constată contrariul când circumstanța prevăzută de lege în calitate de circumstanță excepțională - art.79 alin.(1) Cod penal - minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională, de către instanța de fond este ignorată și nu este aplicată, or, însăși procurorul a ținut cont de acest aspect și a solicitat în baza acestei Legi o ameliorare a pedepsei cu 06 luni.

Invocându-se de partea apărării că, solicitarea apărării de aplicare a pedepsei față de inculpat cu aplicarea art.79 Cod penal a fost o solicitare obiectivă, or, o pedeapsă de 05 ani închisoare față de un minor va fi cu titlu de educare și corectare, iar mai mult deja va fi cu tentă negativă, or, aflarea cât mai îndelungată în cercul persoanelor condamnate, va avea pentru condamnat doar un efect mai nociv și nici într-un caz coercitiv. Este imperios necesar de a ține cont de prevederile art.24 Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța nu este organ de acuzare, nu se pronunță în favoarea sau în defavoarea nici unei părți și se conduce doar de Lege. Însăși instanța a constatat un șir de circumstanțe care sunt doar în favoarea inculpatului, însăși acuzarea de stat a ținut cont în dezbateri şi susțineri verbale de aceste circumstanțe şi a solicitat aplicarea art.79 Cod penal și anume, existența circumstanțelor excepționale nu poate fi ignorată, astfel procurorul a solicitat aplicarea pedepsei de 07 ani închisoare, însă instanța a ieșit din limitele acuzării şi a aplicat 07 ani şi 06 luni, fapt care nu este corect, or, procurorul nu doar orientează instanța, acesta direct stabilește anumite limite de care Judecătorul - care este imparțial și se supune Legii dar și limitelor acuzării - nu era moral în drept de a aplica o pedeapsă mai gravă, exact cum nu poate un Judecător de instrucție să aplice arest preventiv față de învinuit, atunci când procurorul solicită arest la domiciliu, situația este analogică, exact cum nu poate fi agravată situația inculpatului, prin recalificare mai gravă sau schimbarea infracțiunii

într-o altă dimensiune a pericolului social ocrotit de Legea penală și care nu a fost incriminat de procuror în condiții legale.

Cu referință la locul executării pedepsei, minorii care urmează să împlinească vârsta majoratului pot fi menținuți în penitenciarele în care deja sunt deținuți daca acestea se încadrează în regimul aplicat prin sentință, astfel ținând cont de faptul că, la data de *****, inculpatul împlinește vârsta majoratului, etaparea pentru câteva zeci de zile într-un alt penitenciar este absolut inutilă, astfel, solicitându-se în recurs menținerea inculpatului pentru ispășirea pedepsei în Penitenciarul nr.5-Cahul.

Astfel, partea apărării a indicat că, pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința contestată, este una pre aspră în raport cu circumstanțele cauzei şi personalitatea inculpatului, și care nu va duce la atingerea scopului pedepsei. Or, pentru omorul intenționat agravat, comis de minorul Cătălin Ciobanu, pedeapsa maximă permisă de lege este de 10 ani, deci, fapta comisă de către Cătălin Ciobanu reprezintă o infracțiune gravă.

Mai mult ca atât, a fost invoca că, la caz, sunt aplicabile prevederile art.90^1 Cod penal, având în vedere aspectele privind persoana inculpatului şi circumstanțele faptei comise, apreciind că scopul pedepsei aplicate acestuia poate fi atins şi prin modalitatea suspendării parțiale condiționate a executării acesteia, care să determine schimbarea atitudinii faţă de valorile ocrotite de legea penală. Modalitatea de executare a pedepsei, care urmează a fi aplicată inculpatului, este în măsură să asigure reeducarea inculpatului, gradul de pericol social al acestuia şi pericolul pentru obiectul juridic al infracțiunii, la care a atentat.

Astfel, apărarea consideră că, doar prezența unor consecințe negative ale faptei lui Cătălin Ciobanu, manifestate prin survenirea decesului lui *****, nu poate fi o circumstanță decisivă, pentru a aplica în privința inculpatului Cătălin Ciobanu a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen maxim de 07 ani 06 luni. Or, circumstanțele expuse dovedesc faptul că, luând în considerație personalitatea inculpatului Cătălin Ciobanu şi împrejurările concrete în care s-au comis infracțiunile imputate, în privința acestuia putea fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea parțială a pedepsei.

În circumstanțele expuse, pornind de la ideea că, pedeapsa penală trebuie să asigure restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane, apărarea găsește rezonabil şi oportun ca inculpatul Cătălin Ciobanu să execute parțial pedeapsa închisorii stabilite. În atare condiții, apărarea consideră necesar de a menționa că, numirea pedepsei mai aspre contravine principiului prevăzut în art.4 Cod penal - umanismul legii penale, iar aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință și violarea drepturilor omului, protejate de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

De asemenea, apărarea consideră că, deşi suferințele morale ale succesorului părții vătămate sunt reale şi profunde, cuantumul prejudiciului moral încasat în mărime de 500 000 lei depășește cu mult limitele rezonabile stabilite de practica judiciară şi nu este proporțional cu circumstanțele cauzei şi cu scopul reparator al instituției prejudiciului moral, luând în considerație că, inculpatul este minor şi nu are surse de venit proprii. Astfel, consideră apărarea că, instanța de recurs urmează să caseze sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 03 aprilie 2026 și să pronunțe o nouă hotărâre, prin care să-i stabilească lui Cătălin Ciobanu o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea parțială a pedepsei şi să încaseze în beneficiul succesorului părții vătămate, Ioana Drumea, un prejudiciu moral în valoare mai mică.

În drept, cererile de recurs se bazează pe prevederile art.2036-2037 Cod civil, art.61, art.70-71, art.75-76, art.78-79, art.80[1], art.90[1] Cod penal, art.364[1], art.229, art.395, art.447-449 Cod de procedură penală.

Termenul de depunere a recursurilor:

Conform art.439 alin.(1) Cod de procedură penală *„termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii”*.

Materialele cauzei atestă că, prima instanță a pronunțat sentința judecătorească în ședința de judecată din 03 aprilie 2026, în prezența procurorului, avocatului și inculpatului.

Cererea de recurs a fost înregistrată de către avocatul Turculeț Mariana, în interesele succesorului victimei Drumea Ioana, la data de 14 aprilie 2026, iar de către avocații Bularu Sergiu și Soltan Vasile, în interesele inculpatului Ciobanu Cătălin, la data de 21 aprilie 2026 (Vol. VII, f.d.1-85), deci, termenul legal stabilit pentru exercitarea căii de atac recursul, a fost respectat de părți. Or, data de 18 aprilie 2026, termen până la care era necesar de a depune recurs, a fost zi de sâmbătă, zi nelucrătoare, iar data de 20 aprilie 2026 – a fost zi de sărbătoare ”Paștele Blajinilor”, deci, prima zi lucrătoare era data de 21 aprilie 2026, dată la care și expira termenul de depunere a recursului, circumstanțe de care au ținut cont părțile la depunerea recursurilor.

Procedura în fața instanței de recurs:

Conform art.447 alin.(1) Cod de procedură penală *„recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”*.

Prin înștiințare, părțile au fost informate despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. Procurorul-șef în Procuratura de Circumscripție Sud, Calendari Dumitru, a depus referința, prin care a indicat necesitatea respingerii ca nefondat a recursului depus de avocatul Turculeț Mariana, în interesele succesorului victimei Drumea Ioana. La fel, menționând necesitatea admiterii recursurilor înaintate de avocații Bularu Sergiu și Soltan Vasile, în interesele inculpatului Ciobanu Cătălin, cu casarea parțială a sentinței, în partea pedepsei stabilite și a soluției privind cheltuielile judiciare. Fiind necesară rejudecarea cauzei, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui Ciobanu Cătălin să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 07 ani. La fel, invocând necesitatea dispunerii rejudecării cauzei de către instanța de fond, în partea cheltuielilor judiciare, iar, în rest, sentința să fie menținută.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind probele acumulate la cauza penală, analizând sentința judecătorească în raport cu argumentele recursurilor, Completul de judecată conchide necesitatea respingerii ca nefondate a recursurilor depuse de avocații Bularu Sergiu și Soltan Vasile, în interesele inculpatului Ciobanu Cătălin, cât și admiterii recursului depus de către avocatul Turculeț Mariana, în interesele succesorului victimei Drumea Ioana, cu casarea integrală a sentinței primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de fond, întrucât eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.448 alin.(1) Cod de procedură penală *”judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs”*.

Conform art.449 Cod de procedură penală *”(1) judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. (2) Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. (3) Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanța de fond, instanța de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului”*.

În speță, instanța de recurs reține că lui Ciobanu Cătălin i se impută faptul că, în noaptea de 05 august 2025 spre 06 august 2025, ora exactă nefiind stabilită, aflându-se în satul Andrușul de Sus, raionul Cahul, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând în mod intenționat, cu premeditare și cu o deosebită cruzime, urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de omor în privința minorului *****, din motiv că ultimul anterior l-a numit cu cuvinte necenzurate pe el și pe amica sa, s-a înarmat cu un cuțit și l-a așteptat pe *****, despre care știa cu certitudine că este minor, în apropierea domiciliului său și în vederea atingerii scopului urmărit, împreună cu minorul ***** s-a deplasat în proximitatea unui izvor, situat în extravilanul satului Andrușul de Sus, raionul Cahul, unde pentru realizarea intenției infracționale, cu deosebită cruzime, pentru a provoca dureri de intensitate majoră, i-a aplicat cu cuțitul pe care îl avea asupra sa, mai multe lovituri pe diferite părți ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202511C0069 din 26.09.2025, vătămare gravă a integrității corporale și sănătății ce prezintă pericol pentru viață, manifestată prin plăgi înțepat-tăiate (trei) pe spate bilaterală, cu o plagă penetrantă în spațiul retroperitoneal din dreapta, cu lezarea renichiului drept, pe traiectul canalului de rănire, hematom al spațiului retroperitoneal, plăgi înțepat-tăiate și tăiate a feței și părții piloase a capului (20 plăgi), cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, plăgi tăiate (trei) superficiale a palmei drepte. În continuarea acțiunilor infracționale, cu șiretul de la pantalonii săi sportivi l-a strangulat pe minorul *****, în rezultatul căror acțiuni minorul a decedat la locul comiterii faptei, conform aceluiași raport de expertiză judiciară, în rezultatul hipoxiei cerebrale severe asfixie mecanică prin comprimarea organelor gâtului cu lațul strangulării ce se confirmă prin prezența șanțului de strangulare vital, dublu, continuu, în 1/3 superioară a gâtului, orizontal, cu adâncime uniform și probei Bokarius positive, cât și semnelor general asfixice, adeverite histologic. Leziunile descrise în pct.2 au fost cauzate prin compresia organelor gâtului cu laț strâns progresiv, prin strangulare, soldate cu hipoxie acută a creierului, are legătură cauzală directă cu decesul, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Acțiuni, care au fost încadrate în baza art.145 alin.(2), lit. a), e), j) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”omorul intenționat, adică omorul săvârşit cu premeditare, cu bună ştiință asupra unui minor, săvârşit cu deosebită cruzime”*.

Cauza penală a fost examinată de instanța de fond cu participarea inculpatului Ciobanu Cătălin, în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, *în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală*.

Prin *sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 03 aprilie 2026*, Ciobanu Cătălin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. a), e), j) Cod penal şi, în conformitate cu art.80[1] Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 07 ani 06 luni. Or, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală conform art.364[1] Cod de procedură penală, aşa

cum, inculpatul Ciobanu Cătălin, fiind asistat de apărătorii Bularu Sergiu şi Soltan Vasile, a depus în instanța de fond, cerere în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, prin care a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. În asemenea condiții, prin încheierea protocolară, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.

Este de menționat faptul că, conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală *"instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii"*, iar, potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, *"sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului"*.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță şi în instanța de recurs îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 şi e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Mai mult ca atât, este de menționat faptul că ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului şi încălcarea prevederilor art.24 şi art.26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

Astfel, este de notat că, art.80[1] Cod penal prevede că, *"(1) în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181[1]-182, 239-240, 242[1], 242[2], 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264[1], 324-335[1], 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare"*.

Totodată, instanța de recurs nu poate trece cu vederea faptul că, la data comiterii faptei, art.145 alin.(2) Cod penal prevedea următoarele: *„(2) omorul săvârşit: a) cu premeditare; ... e) cu bună ştiință asupra unui minor sau a unei femei gravide ori profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii, dizabilității ori altui factor; ... j) cu deosebită cruzime, precum şi din motive sadice; se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață"*.

Iar, potrivit art.71 Cod penal *"(1) detențiunea pe viață constă în privarea de libertate a condamnatului pentru tot restul vieții. (2) Detențiunea pe viață se stabileşte numai pentru infracțiunile excepțional de grave. (3) Detențiunea pe viață nu poate fi aplicată minorilor"*.

Mai mult ca atât, la art.364[1] Cod de procedură penală este stipulat că, *"(1) până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.* ***(1[1]) Judecarea cauzelor***

penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală”.

Astfel, completul de judecată menționează că, potrivit art.364[1] alin.(1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Aliniatul (1[1]) al aceleași norme prevede că, judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Această normă se referă la pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă, indiferent de interdicțiile sau reducerile prevăzute de Partea Generală a Codului penal.

La caz, instanța de fond eronat a admis cererea inculpatului și a examinat cauza în procedură simplificată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, așa cum judecarea cauzei pendinte nu putea avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, circumstanțe de care nu s-a ținut cont la emiterea sentinței contestate, iar, în baza art.449 alin.(1), pct.2), lit. d) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu poate corecta eroarea judiciară admisă de prima instanță la examinarea cauzei pendinte.

Ținând cont de faptul că, la caz, greșit instanța de fond a admis cererea inculpatului și a examinat cauza în procedură simplificată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, se desprinde că la examinarea cauzei date au fost admise erori. Or, nu a fost verificată întrunirea condițiilor stipulate la art.364[1] Cod de procedură penală, cu toate acestea cauza a fost examinată în procedură simplificată.

Astfel, se manifestă necesitatea respingerii ca nefondate a recursurilor depuse de către avocații Bularu Sergiu și Soltan Vasile, în interesele inculpatului Ciobanu Cătălin, și admiterii recursului declarat de către avocatul Turculeț Mariana, în interesele succesorului victimei Drumea Ioana, și așa cum prima instanță a admis erori la examinarea cauzei, care nu pot fi reparate în urma examinării cauzei în recurs, se manifestă necesitatea casării sentinței contestate, impunându-se rejudecarea cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată. Or, instanța de recurs poate emite o nouă hotărâre doar dacă prin aceasta nu se va agrava situația inculpatului și dacă eroarea judiciară poate fi corectată de către instanța de recurs, situație care nu se manifestă la caz.

Totodată, se manifestă necesitatea *aplicării măsurii preventive - liberarea provizorie sub control judiciar în privința inculpatului Ciobanu Cătălin*, care la moment se află în arest preventiv mai bine de 8 luni, și respectiv 12 luni, și care nu poate fi menținută în continuare. Astfel, asupra măsurii preventive - liberarea provizorie sub control judiciar, completul de judecată se va expune prin încheiere separată, care este cu drept de recurs.

Călăuzindu-se de prevederile art.447-448, art.449 alin. (1), pct.1), lit. a), pct.2), lit. d) Cod de procedură penală, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se resping ca nefondate recursurile depuse de către avocații Bularu Sergiu și Soltan Vasile, în interesele inculpatului Ciobanu Cătălin.

Se admite recursul declarat de către avocatul Turculeț Mariana, în interesele succesorului victimei Drumea Ioana.

Se casează integral sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 03 aprilie 2026, emisă în cauza penală de învinuire a lui Ciobanu Cătălin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2), lit. a), e), j) Cod penal.

Se dispune rejudecarea cauzei în prima instanță – Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător **Inga Gorlenco**

Judecătorii: **Andrei Scripcenco**

Evgheni Bancov